

سلاح

ابزار جنگی را سلاح گویند. سلاح شامل ابزار حفظ مانند کلاه خود و سپر و غیره و نیز ابزار تهاجم مانند تفنگ و شمشیر و غیره می‌شود. از آن در بابهای صلات، حج، جهاد، تجارت، سب و رمایه، صید و ذباحت، ارث و حدود سخن گفته‌اند.

فهرست مندرجات

- ۱ - تعریف سلاح
  - ۲ - سلاح در باب صلات
    - ۲.۱ - آشکار کردن سلاح در مسجد
    - ۲.۲ - آویختن سلاح در مسجد
    - ۲.۳ - همراه بردن سلاح در نماز عید
    - ۲.۴ - همراه داشتن سلاح در نماز خوف
  - ۳ - سلاح در باب حج
    - ۳.۱ - همراه داشتن سلاح در سفر
    - ۳.۲ - ورود به حرم با سلاح
  - ۴ - سلاح در باب جهاد
    - ۴.۱ - خرید ابزار سپاه از بیت المال
    - ۴.۲ - سلاح دشمن بعد از کشته شدن
    - ۴.۳ - شرط عدم دسترسی به سلاح بر
- ذمیان
- ۵ - سلاح در باب تجارت
  - ۶ - سلاح در باب سب و رمایه
  - ۷ - سلاح در باب صید و ذباحت
  - ۸ - سلاح در باب ارث
  - ۹ - سلاح در باب حدود
  - ۱۰ - پانویس
  - ۱۱ - منبع

تعریف سلاح

سلاح به ابزاری اطلاق می‌شود که برای نبرد با دشمن ساخته شده است؛ خواه برای حفظ بدن در برابر یورش دشمن باشد، مانند کلاه خود، سپر و زره، یا برای تهاجم و ضربه زدن به دشمن، مانند تفنگ، شمشیر و نیزه.

سلاح در باب صلات

بنابر قول مشهور، نماز گزاردن در جایی که سلاح آشکار پیش روی نماز گزار قرار دارد، مکروه است. برخی قائل به حرمت شده‌اند. [۱] [۲]

← آشکار کردن سلاح در مسجد

به تصریح برخی، آشکار کردن سلاح در مسجد مکروه است؛ [۲] [۴]

← آویختن سلاح در مسجد

چنان که آویختن سلاح در مسجد اکبر مکروه می‌باشد. در غیر مسجد اکبر، آویختن در غیر جهت قبله کراهت ندارد. [۵] [۶] [۷]
البته در اینکه مراد از مسجد اکبر، مسجد الحرام است یا مسجد جامع شهر اختلاف است. [۸] [۹]

← همراه بردن سلاح در نماز عید

همراه بردن سلاح هنگام بیرون رفتن برای نماز عید در فرض نداشتن عذر- همچون بیم از دشمن- کراهت دارد. [۱۰]

← همراه داشتن سلاح در نماز خوف

همراه داشتن سلاح هنگام اقامه نماز خوف برای هر دو گروه نماز گزاران و نگهبانهای آنان، واجب است. از برخی قداما استحباب آن برای نماز گزاران نقل شده است.^[۱۱] [۱۲]

سلاح در باب حج

بنابر قول مشهور، حمل سلاح برای محرم جز در حال ضرورت جایز نیست. برخی، آن را مکروه دانسته‌اند.^[۱۳]

← همراه داشتن سلاح در سفر

همراه داشتن سلاح در سفر مستحب است؛^[۱۴]

← ورود به حرم با سلاح

لیکن ورود به حرم با سلاح مکروه است، مگر آنکه روی آن پوشیده باشد.^[۱۵]

سلاح در باب جهاد

به تصریح قرآن کریم،^[۱۶] مسلمانان باید همیشه برای جهاد و دفاع آمادگی داشته باشند و نیرو و ابزار جنگ را از پیش فراهم کنند.^[۱۷]

← خرید ابزار سپاه از بیت المال

از مصارف بیت المال خرید ابزار مورد نیاز سپاه اسلام است.^[۱۸]

← سلاح دشمن بعد از کشته شدن

در جنگ با دشمنان اسلام، سلاح کشته آنان جزء سلب به شمار می‌رود و با شرایطی از آن قاتل او است نه جزء غنایم جنگی.^[۱۹]

← شرط عدم دسترسی به سلاح بر ذمیان

سزاوار است حاکم اسلامی اموری را بر ذمیان شرط کند که ممنوعیت شمشیر به خود آویختن و تهیه و همراه داشتن سلاح از آن جمله است.^[۲۰]

سلاح در باب تجارت

فروش سلاح به دشمنان دین که در حال جنگ با مسلمانان اند یا به انگیزه تجهیز و تقویت آنان علیه مسلمانان، هر چند در حال جنگ نباشند، حرام و معامله باطل است. برخی، فروش آن را در هر وضعیت حرام دانسته‌اند.^[۲۱]

سلاح در باب سبق و رمایه

مسابقه تیر اندازی با تیر و کمان و نیز بنابر قول برخی معاصران با اسلحه جدید جنگی با شرط بندی جایز است.^[۲۲] [۲۳]

سلاح در بابت صید و ذباجه

کشتن شکار با سلاح سرد و گرم با شرایطی موجب حلال شدن آن خواهد شد.

سلاح در باب ارث

سلاح شمشیر جزو حیوه است و به پسر بزرگ میت به ارث می‌رسد. دیگر سلاحها، همچون تفنگ و خنجر جزو حیوه به شمار نمی‌رود.^[۲۴] برخی، در این نوع سلاحها احتیاط را در مصالحه با دیگر وارثان دانسته‌اند.^[۲۵]

سلاح در باب حدود

کسی که به قصد ترساندن مردم سلاح بر کشد و یا اقدام به حمل آن کند محارب به شمار رفته، حدّ محاربه بر وی جاری می‌گردد.^[۲۶]

پانویس

۲. ↑ مختلف الشيعة، ج ۲، ص ۱۰۹.
۳. ↑ ذكرى الشيعة، ج ۲، ص ۱۳۵.
۴. ↑ الحدائق الناضرة، ج ۷، ص ۲۸۶.
۵. ↑ البيان، ص ۱۳۶.
۶. ↑ ذكرى الشيعة ج ۲، ص ۱۲۴.
۷. ↑ كشف الغطاء ج ۲، ص ۸۴.
۸. ↑ الحدائق الناضرة، ج ۷، ص ۲۹۹.
۹. ↑ بحار الأنوار، ج ۸۲، ص ۳۶۴.
۱۰. ↑ جواهرالكلام، ج ۱۱، ص ۳۹۰.
۱۱. ↑ الحدائق الناضرة، ج ۱۱، ص ۲۸۲-۲۸۳.
۱۲. ↑ جواهر الكلام، ج ۱۴، ص ۱۷۴-۱۷۵.
۱۳. ↑ جواهر الكلام، ج ۱۸، ص ۴۲۲.
۱۴. ↑ وسائل الشيعة، ج ۱۱، ص ۴۲۵.
۱۵. ↑ مستند الشيعة، ج ۱۲، ص ۳۲۶.
۱۶. ↑ انفال/سوره، آیه ۶۰.
۱۷. ↑ فقه القرآن، ج ۱، ص ۳۳۳.
۱۸. ↑ المبسوط، ج ۲، ص ۷۵.
۱۹. ↑ جواهرالكلام، ج ۲۱، ص ۱۹۰.
۲۰. ↑ قواعد الأحكام، ج ۱، ص ۴۸۳.
۲۱. ↑ جواهر الكلام، ج ۲۲، ص ۲۸-۳۰.
۲۲. ↑ منهاج الصالحين (خوبی)، ج ۲، ص ۱۱۹.
۲۳. ↑ منهاج الصالحين (سیستانی)، ج ۲، ص ۱۵۹.
۲۴. ↑ الروضة البهية، ج ۸، ص ۱۱۰-۱۱۱.
۲۵. ↑ منهاج الصالحين (خوبی)، ج ۲، ص ۳۶۱.
۲۶. ↑ جواهر الكلام، ج ۴۱، ص ۵۶۴.

منبع

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت، ج ۴، ص ۵۱۲-۵۱۴.

رده‌های این صفحه : فقه | احکام مسجد | نماز عیدین | محرّمات احرام | جهاد